Úradný vestník
Európskej únie

SK
Séria L

2024/3237

30.12.2024

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2024/3237

z 19. decembra 2024,

ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/413, ktorou sa uľahčuje cezhraničná výmena informácií o dopravných deliktoch súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 91 ods. 1 písm. c),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([1]),

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ([2]),

keďže:

(1) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/413 ([3]) sa uľahčuje cezhraničná výmena informácií o dopravných deliktoch súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky, a tým sa znižuje možnosť beztrestnosti páchateľov-nerezidentov. Účinné cezhraničné vyšetrovanie dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky a vykonávanie sankcií zlepšuje bezpečnosť cestnej premávky, pretože podnecuje vodičov-nerezidentov dopúšťať sa menšieho počtu deliktov a jazdiť bezpečnejšie.

(2) Informovanosťou občanov Únie o platných pravidlách týkajúcich sa bezpečnosti cestnej prevádzky, sankciách uplatniteľných v rôznych členských štátoch a vysokej pravdepodobnosti neodvratnej sankcie sa podporuje bezpečnosť cestnej premávky a znižuje počet dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky a rizík spojených s cestnou premávkou.

(3) Zo skúseností orgánov presadzovania práva zapojených do vyšetrovania dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky vyplýva, že aktuálne znenie smernice (EÚ) 2015/413 neuľahčuje v želanej miere účinné vyšetrovanie dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky, ktorých sa dopustili vodiči-nerezidenti, ani vykonávanie peňažných sankcií. Výsledkom je pomerná beztrestnosť vodičov-nerezidentov a negatívny vplyv na bezpečnosť cestnej premávky v Únii. Okrem toho sa v kontexte cezhraničného vyšetrovania nie vždy dodržiavajú základné a procesné práva vodičov-nerezidentov, predovšetkým pre nedostatočnú transparentnosť pri stanovovaní výšky peňažných sankcií a pri konaní o opravnom prostriedku. Účelom tejto smernice je preto zlepšiť účinnosť vyšetrovania dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky spáchaných vozidlami evidovanými v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom bol delikt spáchaný (ďalej len „členský štát deliktu“). Pomohlo by to dosiahnuť cieľ Únie znížiť počet úmrtí v rámci všetkých druhov dopravy tak, že sa priblíži k nule do roku 2050, a posilniť ochranu základných a procesných práv vodičov-nerezidentov.

(4) Komisia vo svojom rámci politiky EÚ pre bezpečnosť cestnej premávky na roky 2021 – 2030 z 19. júna 2019 s názvom Ďalšie kroky smerom k „vízii nulovej úmrtnosti na cestách“ opäť potvrdila, že je odhodlaná splniť svoj ambiciózny cieľ dosiahnuť do roku 2050 na cestách v Únii prakticky nulovú úmrtnosť a nulové vážne zranenia

([1]) Ú. v. EÚ C 228, 29.6.2023, s. 154.
([2]) Pozícia Európskeho parlamentu z 24. apríla 2024 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 16. decembra 2024.
([3]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/413 z 11. marca 2015, ktorou sa uľahčuje cezhraničná výmena informácií o dopravných deliktoch súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky (Ú. v. EÚ L 68, 13.3.2015, s. 9).

(„vízia nulovej úmrtnosti na cestách“), ako aj strednodobý cieľ znížiť do roku 2030 počet úmrtí a vážnych zranení o 50 %, ktorý sa pôvodne stanovil vo vyhlásení z Valletty o bezpečnosti cestnej premávky, ktoré prijali ministri dopravy členských štátov Únie 29. marca 2017. V snahe dosiahnuť tieto ciele Komisia vo svojom oznámení z 9. decembra 2020 s názvom Stratégia pre udržateľnú a inteligentnú mobilitu – nasmerovanie európskej dopravy do budúcnosti oznámila svoj zámer revidovať smernicu (EÚ) 2015/413.

(5) Rozsah pôsobnosti smernice (EÚ) 2015/413 by sa mal rozšíriť aj na ďalšie dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky, aby sa zaručilo rovnaké zaobchádzanie so všetkými vodičmi. Vzhľadom na právny základ, podľa ktorého bola smernica (EÚ) 2015/413 prijatá, konkrétne článok 91 ods. 1 písm. c) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), by delikty, ktoré sa majú do uvedenej smernice doplniť, mali preukazovať priame spojenie s bezpečnosťou cestnej premávky tým, že sa budú týkať prípadov nebezpečného a bezohľadného správania, ktoré predstavuje vážne riziko pre účastníkov cestnej premávky. Pri rozšírení rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2015/413 by sa mal zohľadniť aj technický pokrok pri automatickom zaznamenávaní dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky.

(6) Dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky sú vo vnútroštátnom práve členských štátov klasifikované buď ako správne delikty, alebo ako trestné činy. V závislosti od uplatniteľných vnútroštátnych postupov by preto takéto delikty mohli viesť ku konaniu zo strany správnych alebo justičných orgánov na príslušných súdoch pre správne alebo trestné veci. Vo väčšine prípadov takéto dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky stíhajú členské štáty v rámci hromadného spracovania, ktoré v prípadoch, keď sa podľa práva členského štátu deliktu vyžaduje presná identifikácia vodiča ako podmienka na uloženie príslušnej sankcie, bráni účinnému použitiu a/alebo vydaniu európskeho vyšetrovacieho príkazu. Podmienky na vydanie európskeho vyšetrovacieho príkazu stanovené v článku 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ ([4]) nie sú vo väčšine prípadov splnené, a preto sa uvedená smernica nemôže uplatňovať, najmä ak sú delikty kvalifikované ako správne delikty. V tejto súvislosti by vnútroštátne orgány členského štátu deliktu mali mať k dispozícii účinný postup na vyžiadanie vzájomnej pomoci od relevantných vnútroštátnych orgánov členského štátu, v ktorom je vozidlo, ktorým sa delikt spáchal, zaevidované (ďalej len „členský štát evidencie“), alebo členského štátu bydliska dotknutej osoby, aby mohli identifikovať páchateľov s takou mierou istoty, aká sa vyžaduje podľa ich vnútroštátneho práva. Tento postup by mal byť založený na presne vymedzených opatreniach, ktoré nezasahujú vážne do práv dotknutých osôb. Tým by však nemali byť dotknuté situácie, keď sa v konkrétnych prípadoch považujú podmienky na uplatnenie smernice 2014/41/EÚ za splnené, keďže v takom prípade by tie členské štáty, ktoré sú uvedenou smernicou viazané, mali uplatniť postupy, ktoré sú v nej stanovené. Malo by sa pripomenúť, že justičnú spoluprácu v trestných veciach upravuje osobitný právny rámec Únie, pričom východiskom je zásada vzájomného uznávania rozsudkov a súdnych rozhodnutí. Preto je potrebné, aby uplatňovanie smernice (EÚ) 2015/413 zmenenej touto smernicou nenarúšalo práva a povinnosti členských štátov vyplývajúce z uplatniteľného práva Únie v trestných veciach, a to predovšetkým práva a povinnosti stanovené v rámcovom rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ([5]), pokiaľ ide o vzájomné uznávanie peňažných sankcií, v smernici 2014/41/EÚ, pokiaľ ide o postupy zabezpečovania dôkazov, a v článku 5 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie vypracovaného Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii ([6]), pokiaľ ide o postupy zasielania a doručovania procesných písomností. Okrem toho by vykonávaním smernice (EÚ) 2015/413 nemali byť dotknuté ani trestné konania, ktoré si vyžadujú osobitné záruky pre dotknutých jednotlivcov,

([4]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

([5]) Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2005, s. 16).

([6]) Ú. v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3.

teda procesné záruky pre podozrivé a obvinené osoby zakotvené v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ ([7]), 2012/13/EÚ ([8]), 2013/48/EÚ ([9]), (EÚ) 2016/343 ([10]), (EÚ) 2016/800 ([11]) a (EÚ) 2016/1919 ([12]).

(7) Mali by sa vymedziť oblasti zodpovednosti a kompetencie národných kontaktných bodov, aby sa zaručila ich bezproblémová spolupráca so všetkými príslušnými orgánmi zapojenými do vyšetrovania dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2015/413 zmenenej touto smernicou. Národné kontaktné body by takýmto príslušným orgánom mali vždy byť k dispozícii a odpovedať na ich žiadosti bez zbytočného odkladu. Platiť by to malo bez ohľadu na povahu deliktu či právne postavenie príslušného orgánu, a predovšetkým bez ohľadu na to, či má príslušný orgán celoštátnu, nižšiu než celoštátnu alebo miestnu príslušnosť.

(8) Základné prvky systému cezhraničnej výmeny informácií zriadeného smernicou (EÚ) 2015/413 sa ukázali ako účinné. Sú však potrebné ďalšie zlepšenia a úpravy, aby sa napravili problémy vyplývajúce z nedostatočných, chybných alebo nepresných údajov. Preto by sa členským štátom mali uložiť ďalšie povinnosti týkajúce sa potreby udržiavať určité údaje v príslušných databázach dostupné a aktuálne, aby sa zvýšila účinnosť výmeny informácií.

(9) Vo viacerých členských štátoch sa v súčasnosti vyskytuje fenomén páchania závažných dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky automobilmi prenajatými v iných členských štátoch. Vodiči takýchto prenajatých vozidiel, ktorí sa dopustia dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky, zostávajú nepotrestaní, pretože môžu využívať rozdiely v pravidlách v jednotlivých členských štátoch, ako aj nedostatky v oblasti výmeny informácií a vzájomnej pomoci.

(10) Národnému kontaktnému bodu členského štátu deliktu by sa malo umožniť vykonávať automatizované vyhľadávanie v evidencii vozidiel a získať tak údaje o koncových používateľoch vozidiel, ak sú takéto informácie už k dispozícii. Okrem toho by sa malo stanoviť aj obdobie uchovávania údajov, pokiaľ ide o totožnosť predchádzajúcich držiteľov, vlastníkov a koncových používateľov vozidiel, aby orgány mali pri vyšetrovaní k dispozícii primerané informácie.

(11) Dotknutá osoba nemusí poznať právny systém členského štátu deliktu alebo ovládať jeho úradný jazyk či úradné jazyky, a preto by sa mali lepšie zaručiť základné a procesné práva dotknutých osôb. Na dosiahnutie tohto cieľa by sa mali zaviesť povinné minimálne požiadavky na obsah oznámenia o dopravnom delikte a aktuálny vzor informačného listu, ktorý obsahuje len základné informácie, ako sa stanovuje v prílohe II k smernici (EÚ) 2015/413, by sa mal prestať používať.

(12) Minimálnou požiadavkou by malo byť, že oznámenie o dopravnom delikte je formulované zrozumiteľne aj pre osoby bez právnického vzdelania a zahŕňa podrobné informácie o právnej klasifikácii a právnych dôsledkoch dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky, s prihliadnutím najmä na skutočnosť, že sankcie za delikty patriace do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2015/413 zmenenej touto smernicou môžu byť nepeňažnej povahy, napríklad môžu mať podobu obmedzení práv páchateľa viesť vozidlo. Takisto by sa malo podporiť právo na obhajobu poskytnutím podrobných informácií o tom, v akých prípadoch a akým spôsobom sa toto právo uplatňuje v členskom štáte deliktu. V tejto súvislosti by nerezidenti mali mať dostatok času na využitie prostriedku nápravy, napríklad podanie opravného prostriedku. V príslušných prípadoch by sa takisto mal poskytnúť opis konania v neprítomnosti obžalovaného, pretože môže nastať situácia, že dotknutá osoba neplánuje návrat do členského štátu deliktu, aby sa zúčastnila na konaní. Možnosti platby a spôsoby, ako zmierniť rozsah sankcií, by sa mali sformulovať tak, aby boli jednoducho pochopiteľné, čím sa vytvorí stimul na dobrovoľnú spoluprácu. Vzhľadom na skutočnosť, že oznámenie o dopravnom delikte by malo byť prvou písomnosťou doručenou dotknutej osobe, malo by obsahovať informácie uvedené v článku 13 smernice Európskeho parlamentu

([7]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1).

([8]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).

([9]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).

([10]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).

([11]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).

([12]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1).

a Rady (EÚ) 2016/680 ([13]), ktoré by na základe článku 13 ods. 2 písm. d) uvedenej smernice mali zahŕňať aj údaj o zdroji, z akého osobné údaje pochádzajú, ako aj informácie uvedené v článkoch 13 a 14 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ([14]). Tieto informácie by sa mali v oznámení o dopravnom delikte poskytnúť buď priamo, alebo odkazom na miesto, kde sú k dispozícii. Členské štáty majú účastníkom cestnej premávky pomáhať pri overovaní pravosti oznámení o dopravnom delikte a následných písomností. Na tento účel si majú členské štáty navzájom, ako aj s Komisiou, bezpečnými prostriedkami vymieňať vzory oznámení o dopravnom delikte a následných písomností, ktoré vydali ich príslušné orgány a ktoré sa používajú v cezhraničných prípadoch. Členské štáty sa majú navzájom informovať aj o príslušných orgánoch, ktoré majú právo vydávať uvedené oznámenia o dopravnom delikte a následné písomnosti.

(13) Ak vykonaná cestná kontrola na mieste v prípade vodiča-nerezidenta vedie k iniciovaniu konania v nadväznosti na dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky, vodičovi-nerezidentovi by sa malo zaslať oznámenie o dopravnom delikte. Keď v prípadoch kontrol na mieste týkajúcich sa dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky spáchaného vodičom-nerezidentom príslušný orgán vykonal sankciu súvisiacu so spáchaným deliktom tým, že uložil pokutu, ktorú vodič-nerezident zaplatil na mieste, vodičovi-nerezidentovi by sa na mieste mali poskytnúť len určité základné prvky oznámenia o dopravnom delikte.

(14) V tejto smernici by sa mali stanoviť pravidlá doručovania oznámenia o dopravnom delikte a následných písomností, aby sa zaručilo, že osoba, ktorej sa doručí oznámenie o dopravnom delikte a prípadné následné písomnosti, je skutočne dotknutou osobou, a aby sa zabránilo zahrnutiu nedotknutých tretích strán v dôsledku chyby.

(15) Oznámenie o dopravnom delikte aj akékoľvek nevyhnutné následné písomnosti by sa mali zasielať v jazyku dokladu o evidencii vozidla. V prípadoch, keď sa oznámenie o dopravnom delikte a následné písomnosti zasielajú v jazyku, ktorému dotknutá osoba nerozumie, by dotknutá osoba mala mať možnosť požiadať o doručenie následných písomností v jednom ďalšom úradnom jazyku inštitúcií Únie podľa vlastného výberu, než je jazyk dokladu o evidencii vozidla. Príslušný orgán členského štátu deliktu by mal tejto žiadosti vyhovieť.

(16) V prípadoch, keď príslušné orgány členského štátu deliktu nedodržiavajú jazykové normy a pravidlá doručovania písomností stanovené v tejto smernici a v ich príslušných vnútroštátnych právnych predpisoch, by sa malo stanoviť účinné súdne preskúmanie.

(17) V prípadoch, keď na základe informácií získaných z evidencie vozidiel nemožno dotknutú osobu identifikovať s takou mierou istoty, aká sa vyžaduje podľa práva členského štátu deliktu, by členské štáty mali spolupracovať s cieľom zistiť totožnosť dotknutej osoby. Na tento účel by sa mal zaviesť postup vzájomnej pomoci zameraný na identifikovanie dotknutej osoby, a to buď prostredníctvom žiadosti o potvrdenie na základe informácií, ktoré príslušný orgán členského štátu deliktu už má, alebo prostredníctvom žiadosti o cielené pátranie, ktoré majú vykonať príslušné orgány členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska.

(18) Príslušné orgány členských štátov by mali na žiadosti o vzájomnú pomoc a odpovede na ne používať vzorový elektronický formulár s cieľom poskytnúť dodatočné informácie požadované príslušným orgánom členského štátu deliktu potrebné na identifikáciu dotknutej osoby. Členské štáty by mali využívať svoje národné kontaktné body s cieľom umožniť vysoko bezpečný a efektívny prenos odoslaných žiadostí o vzájomnú pomoc, ako aj prijatých odpovedí na ne. Požadované informácie by sa mali získať bez zbytočného odkladu a v každom prípade v lehotách uvedených v tejto smernici. Členský štát evidencie alebo členský štát bydliska, ktorému bola doručená žiadosť, zohľadňuje pri získavaní informácií a pri odpovedaní na žiadosť o pomoc, že je potrebné včas informovať dotknutú osobu a že členský štát deliktu, ktorý žiadosť zaslal, potrebuje mať možnosť včas podniknúť potrebné kroky, najmä vzhľadom na premlčanie stanovené vo vnútroštátnom práve členského štátu deliktu.

([13]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

([14]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

(19) Príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska by mal konkrétne určiť dôvody, na základe ktorých môže odmietnuť poskytnutie vzájomnej pomoci pri identifikácii dotknutej osoby. Predovšetkým by sa pri poskytovaní vzájomnej pomoci mali zaviesť záruky na zabránenie odhaleniu totožnosti chránených osôb, ako sú napríklad chránení svedkovia.

(20) Členské štáty by mali mať možnosť využívať na určenie totožnosti dotknutej osoby, ktorá nemá pobyt v danom členskom štáte, rovnaké vnútroštátne postupy, aké by použili v prípade, ak by dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky spáchala osoba s pobytom v danom členskom štáte. Mala by sa posilniť právna istota, pokiaľ ide o uplatniteľnosť osobitných opatrení prijatých v rámci daných postupov, konkrétne vzhľadom na písomnosti, ktoré si vyžadujú potvrdenie alebo popretie spáchania deliktu, alebo na uloženie povinnosti dotknutým osobám spolupracovať pri identifikácii zodpovednej osoby. Uvedené opatrenia by mali mať rovnaké právne účinky na dotknuté osoby ako v domácich prípadoch, a preto by dané osoby mali mať zaručené aj rovnaké štandardy základných a procesných práv.

(21) V prípadoch, keď sa na účely smernice (EÚ) 2015/413 v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve výslovne stanovuje prístup k iným vnútroštátnym alebo únijným databázam alebo možnosť výmeny informácií z daných databáz, by členské štáty mali mať možnosť vymieňať si informácie využitím takýchto databáz, a to pri dodržaní základných práv dotknutých osôb-nerezidentov.

(22) Ak nie je možné písomnosti doručiť poštou, prostredníctvom doporučenej zásielky, registrovanej zásielky alebo rovnocennými elektronickými prostriedkami, malo by sa príslušnému orgánu členského štátu deliktu umožniť spoľahnúť sa na príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska, že písomnosti a oznámenia doručí dotknutej osobe podľa svojho vnútroštátneho práva upravujúceho doručovanie písomností. Členské štáty by mali využívať svoje národné kontaktné body s cieľom umožniť bezpečný a efektívny prenos odoslanej žiadosti o doručenie procesných písomností a prijatej odpovede na ňu.

(23) Je potrebné zdôrazniť, že existuje závažný problém nevykonávania sankcií za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky spáchané nerezidentmi a že zmeny článku 1 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV, v ktorom sa stanovuje vymedzenie pojmu rozhodnutie, by nemuseli postačovať na účinné vyriešenie tohto problému.

(24) Keďže rámcové rozhodnutie 2005/214/SVV nie je vhodné z hľadiska hromadného spracovania dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky, pri ktorých sa nízke peňažné sankcie často kvalifikujú ako správne sankcie, ako aj s cieľom zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie s vodičmi-rezidentmi a vodičmi-nerezidentmi, by sa v tejto smernici mali stanoviť osobitné ustanovenia, ktoré by členským štátom umožnili vykonávať správne rozhodnutia o pokutách za dopravné delikty cezhranične a poskytovať si vzájomnú pomoc pri takomto vykonávaní. Nevylučuje sa tým uplatňovanie rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV.

(25) Komisia má v spolupráci s členskými štátmi preskúmať riešenia cezhraničného elektronického prístupu k registrom dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky, ktoré spravujú vnútroštátne orgány, s cieľom posúdiť spôsoby, ako zlepšiť prístup občanov k informáciám o dopravnom delikte a následným písomnostiam, ktoré sú im určené.

(26) Žiadosť o poskytnutie údajov z evidencie vozidiel a výmena dátových prvkov v cezhraničných prípadoch by mala prebiehať pomocou jediného elektronického systému. Preto by sa automatizované vyhľadávanie údajov z evidencie vozidiel podľa smernice (EÚ) 2015/413 malo vykonávať iba využitím vysoko zabezpečenej softvérovej aplikácie európskeho informačného systému vozidiel a vodičských preukazov (ďalej len „EUCARIS“) a zmenených verzií tejto softvérovej aplikácie, vychádzajúc pritom z existujúceho technického rámca. Táto softvérová aplikácia by mala umožňovať rýchlu, nákladovo efektívnu, bezpečnú a spoľahlivú výmenu konkrétnych údajov z evidencie vozidiel medzi členskými štátmi, a tak zvýšiť efektívnosť vyšetrovania dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou premávky. Členské štáty by si nemali informácie vymieňať inými prostriedkami, ktoré by boli menej nákladovo efektívne a pri ktorých je možné, že nezaručujú ochranu prenášaných údajov. Pri výmene údajov z evidencie vozidiel sa príslušné orgány môžu stretnúť s neobvyklými žiadosťami, ktoré by mohli viesť k podozreniu zo zneužitia výmeny informácií a ktoré si vyžadujú, aby príslušné orgány prijali primerané opatrenia. Takýmito neobvyklými žiadosťami by mohli byť najmä žiadosti, ktoré sú nezvyčajné, pokiaľ ide o ich frekvenciu alebo obsah, žiadosti, ktoré sú náhle alebo ktoré sa týkajú len konkrétnych deliktov. Členské štáty by mali využívať systém EUCARIS konkrétne na automatizované vyhľadávanie údajov z evidencie vozidiel a vzájomnú pomoc pri identifikácii dotknutej osoby, ako aj vzájomnú pomoc pri doručovaní oznámenia o dopravnom delikte a následných písomností a vzájomnú pomoc pri presadzovaní práva.

(27) S cieľom zabrániť nekalým praktikám, ku ktorým došlo počas vykonávania smernice (EÚ) 2015/413, a chrániť základné práva občanov, ktorých sa týkajú konania súvisiace s cezhraničnou výmenou stanovené uvedenou smernicou zmenenou touto smernicou, by členské štáty mali zabezpečiť, aby ich príslušné orgány a národné kontaktné body zodpovedné za vykonávanie smernice (EÚ) 2015/413 zmenenej touto smernicou v plnej miere plnili povinnosti, ktoré im boli udelené, bez toho, aby splnomocňovali právne subjekty v súkromnom vlastníctve alebo správe na činnosti súvisiace s vykonávaním tejto smernice. Najmä právo na ochranu osobných údajov dotknutých osôb, právo na dobrú správu vecí verejných, právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces, právo na prezumpciu neviny a právo na obhajobu, ako aj riadne fungovanie mechanizmu cezhraničnej výmeny informácií stanoveného smernicou (EÚ) 2015/413 si vyžadujú, aby konania týkajúce sa dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky mohli začať, viesť a presadzovať iba určené príslušné vnútroštátne orgány a národné kontaktné body. Tým nie je dotknutá možnosť príslušných orgánov spoľahnúť sa na služby technickej podpory, ktoré poskytujú právne subjekty v súkromnom vlastníctve alebo správe, ako sú poštové služby, výroba alebo údržba radarov a analýza užívania drog alebo alkoholu súkromnými laboratóriami. Prechodné obdobie dvoch rokov by členským štátom, ktoré pri vykonávaní tejto smernice využívali právne subjekty v súkromnom vlastníctve alebo správe, umožnilo zabezpečiť, aby ich príslušné orgány boli plne funkčné a schopné riadiť postupy súvisiace s cezhraničnou výmenou pri plnom dodržiavaní pravidiel stanovených v smernici (EÚ) 2015/413 zmenenej touto smernicou.

(28) Rozsah informácií, ktoré členské štáty oznamujú Komisii, by sa mal rozšíriť tak, aby zahŕňal prvky úzko súvisiace s cieľom zlepšiť bezpečnosť cestnej premávky, ako aj informácie o počte dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky, ktorých sa dopustili vodiči vozidiel evidovaných v tretích krajinách a ktoré zistil príslušný orgán členského štátu. Cieľom tohto rozšírenia je umožniť Komisii analyzovať aktuálny stav v členských štátoch a navrhovať iniciatívy na spoľahlivom faktickom základe. Na zmiernenie dodatočného administratívneho zaťaženia orgánov členských štátov a zladenie nahlasovania údajov s kalendárom hodnotení, ktorým sa riadi Komisia, by sa vykazovacie obdobie malo predĺžiť. Malo by sa povoliť prechodné obdobie, aby sa prebiehajúce dvojročné vykazovacie obdobie mohlo bezproblémovo ukončiť.

(29) V záujme dosiahnutia cieľov navrhnutých v rámci politiky EÚ pre bezpečnosť cestnej premávky na roky 2021 – 2030 – Ďalšie kroky smerom k „vízii nulovej úmrtnosti na cestách“ by sa mohla zvážiť otázka, ako riešiť dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky, ktorých sa dopustili vodiči vozidiel evidovaných v tretích krajinách. Na tento účel je potrebné preskúmať rôzne prostriedky na posilnenie spolupráce a výmeny informácií o dopravných deliktoch súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky medzi členskými štátmi a tretími krajinami za predpokladu, že sa dotknutým osobám poskytne rovnocenná ochrana a že sa dodržia pravidlá prenosu osobných údajov do tretích krajín. Je potrebné preskúmať aj špecializované digitálne riešenia. Nemalo by tým byť dotknuté právo členských štátov uzatvárať s tretími krajinami bilaterálne alebo multilaterálne dohody o spolupráci pri vykonávaní sankcií za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky.

(30) Touto smernicou by sa členským štátom nemalo brániť v tom, aby medzi sebou uzatvárali a uplatňovali bilaterálne alebo multilaterálne dohody, pokiaľ by takéto dohody presahovali a pomáhali zjednodušiť alebo uľahčiť postupy stanovené v tejto smernici.

(31) Údaje týkajúce sa identifikácie dotknutej osoby predstavujú osobné údaje v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/679 a smernice (EÚ) 2016/680, pričom právny rámec Únie pre nakladanie s osobnými údajmi sa od prijatia smernice (EÚ) 2015/413 výrazne zmenil, a preto by sa ustanovenia o spracúvaní osobných údajov mali zladiť s novým právnym rámcom.

(32) Komisia podľa článku 62 ods. 6 smernice (EÚ) 2016/680 preskúmala iné právne akty prijaté Úniou, ktorými sa upravuje spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely stanovené v článku 1 ods. 1 uvedenej smernice, s cieľom posúdiť potrebu zosúladiť tieto akty s uvedenou smernicou a vo vhodných prípadoch predložiť potrebné návrhy na zmenu týchto aktov v snahe zabezpečiť konzistentný prístup k ochrane osobných údajov v rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice. Toto preskúmanie uvedené v oznámení Komisie z 24. júna 2020 s názvom „Ďalší postup pri zosúlaďovaní *acquis* bývalého tretieho piliera s pravidlami ochrany údajov“ viedlo k tomu, že smernica (EÚ) 2015/413 bola identifikovaná ako jeden z týchto iných aktov, ktoré sa majú zmeniť. Preto by sa v tejto smernici malo objasniť, že spracúvanie osobných údajov by malo spĺňať aj ustanovenia smernice (EÚ) 2016/680, ak uvedené spracúvanie patrí do rozsahu jej vecnej a osobnej pôsobnosti.

(33) Akékoľvek spracúvanie osobných údajov podľa smernice (EÚ) 2015/413 by malo byť v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679, smernicou (EÚ) 2016/680 a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 ([15]), ak uvedené spracúvanie patrí do rozsahu ich vecnej a osobnej pôsobnosti.

(34) Právny základ činností spracúvania údajov potrebných na určenie totožnosti dotknutej osoby a doručenie oznámenia o dopravnom delikte a následných písomností dotknutej osobe sa stanovujú v smernici (EÚ) 2015/413 v súlade s článkom 6 ods. 1 prvým pododsekom písm. e) a v príslušných prípadoch v súlade s článkom 10 nariadenia (EÚ) 2016/679 a článkom 8 smernice (EÚ) 2016/680. V súlade s tými istými pravidlami sa v tejto smernici stanovuje právny základ povinnosti členských štátov spracúvať osobné údaje na účely poskytovania vzájomnej pomoci pri identifikovaní dotknutých osôb.

(35) V niektorých členských štátoch sa osobné údaje dotknutých osôb-nerezidentov uchovávajú v sieti serverov (ďalej len „cloud“). Bez toho, aby boli dotknuté pravidlá porušenia ochrany osobných údajov stanovené v nariadení (EÚ) 2016/679 a smernici (EÚ) 2016/680 a pravidlá porušenia ochrany osobných údajov a bezpečnostných incidentov stanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2555 ([16]), by členské štáty mali zaistiť, že sa vzájomne informujú o kybernetických incidentoch týkajúcich sa predmetných údajov.

(36) Komisia by mala poskytovať primeranú finančnú podporu na iniciatívy, ktoré zlepšujú cezhraničnú spoluprácu pri presadzovaní pravidiel týkajúcich sa bezpečnosti cestnej premávky v Únii. Takúto podporu možno poskytovať aj na informačné kampane v celej Únii o rozdieloch vo vnútroštátnom práve s osobitným zameraním na susedné krajiny.

(37) Mal by sa zriadiť online portál (ďalej len „portál cezhraničnej výmeny informácií“), ktorý by účastníkom cestnej premávky v Únii poskytoval komplexné informácie o pravidlách týkajúcich sa bezpečnosti cestnej premávky platných v jednotlivých členských štátoch. Takéto informácie musia byť zrozumiteľné a prístupné. Mali by zahŕňať informácie o právnych prostriedkoch nápravy, o akýchkoľvek právach priznaných dotknutým osobám podľa smernice (EÚ) 2015/413 zmenenej touto smernicou vrátane jazykových možností, informácie o pravidlách ochrany údajov a o uplatniteľných sankciách a v relevantných prípadoch aj o uplatniteľných nefinančných dôsledkoch, ako aj o systémoch a dostupných prostriedkoch na zaplatenie pokút uložených za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky. Nefinančné dôsledky sa týkajú systémov trestných bodov alebo skutočnosti, že spáchanie konkrétneho dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky môže viesť k zákazu vedenia motorového vozidla dočasným alebo trvalým odňatím vodičského preukazu dotknutej osobe.

(38) Členské štáty by sa mali usilovať zabezpečiť, aby sa príjmy z peňažných sankcií za delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky vykonaných podľa smernice (EÚ) 2015/413 zmenenej touto smernicou použili na zvýšenie bezpečnosti cestnej premávky a na zabezpečenie transparentnosti opatrení v oblasti bezpečnosti cestnej premávky.

(39) S cieľom zohľadniť relevantný technický pokrok alebo zmeny príslušných právnych aktov Únie by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, aby mohla meniť prílohu k tejto smernici prostredníctvom jej aktualizácie. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ([17]). Predovšetkým, v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov, sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov, a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

(40) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania smernice (EÚ) 2015/413 by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, aby stanovila postupy, obsah a technické špecifikácie vrátane opatrení kybernetickej bezpečnosti týkajúce sa automatizovaného vyhľadávania, ktoré sa má vykonávať pri vyšetrovaní dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky, obsah vzorového elektronického formulára žiadosti a spôsob

([15]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

([16]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2555 zo 14. decembra 2022 o opatreniach na zabezpečenie vysokej spoločnej úrovne kybernetickej bezpečnosti v Únii, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 910/2014 a smernica (EÚ) 2018/1972 a zrušuje smernica (EÚ) 2016/1148 (smernica NIS 2) (Ú. v. EÚ L 333, 27.12.2022, s. 80).

([17]) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

prenosu informácií týkajúcich sa žiadosti o vzájomnú pomoc pri identifikovaní dotknutej osoby, obsah elektronického formulára žiadosti o vzájomnú pomoc na doručenie oznámenia o dopravnom delikte a následných písomností a používanie a správu portálu cezhraničnej výmeny informácií. Technické riešenia by sa mali zladiť s európskym rámcom interoperability a príslušnými riešeniami interoperabilnej Európy uvedenými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/903 ([18]). Vykonávacie právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ([19]). Kým však vykonávacie akty prijaté Komisiou nadobudnú účinnosť, mali by sa zaviesť prechodné opatrenia týkajúce sa automatizovanej výmeny údajov z evidencie vozidiel na základe existujúceho elektronického systému, aby sa zaručila bezproblémová výmena údajov.

(41) Členské štáty musia zabezpečiť zavedenie primeraných a účinných mechanizmov na vykonávanie alebo vymáhanie peňažných sankcií.

(42) Keďže ciele tejto smernice, a to zaručiť vysokú úroveň ochrany pre všetkých účastníkov cestnej premávky v Únii a rovnaké zaobchádzanie s dotknutými osobami prostredníctvom zjednodušenia postupov vzájomnej pomoci medzi členskými štátmi pri cezhraničnom vyšetrovaní dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky a prostredníctvom posilnenia ochrany základných práv dotknutých osôb-nerezidentov, keď sa uvedené delikty spáchajú vozidlom evidovaným v inom členskom štáte, než je členský štát, kde došlo k spáchaniu deliktu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a účinkov tejto smernice ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(43) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/1725 sa konzultovalo s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal 24. apríla 2023 svoje stanovisko.

(44) Smernica (EÚ) 2015/413 by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica (EÚ) 2015/413 sa mení takto:

1. Názov smernice sa nahrádza takto:

„Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/413 z 11. marca 2015, ktorou sa uľahčuje cezhraničná výmena informácií a vzájomná pomoc, pokiaľ ide o dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky“

2. Článok 1 sa nahrádza takto:

„*Článok 1*

Cieľ

Cieľom tejto smernice je zabezpečiť vysokú úroveň ochrany všetkých účastníkov cestnej premávky v Únii uľahčením cezhraničnej výmeny informácií o dopravných deliktoch súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky a uľahčením vykonávania sankcií, ak boli tieto delikty spáchané vozidlom, ktoré je evidované v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom bol delikt spáchaný.“

3. Článok 2 sa mení takto:

a) existujúci odsek sa označí ako odsek 1;

([18]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/903 z 13. marca 2024, ktorým sa stanovujú opatrenia na zabezpečenie vysokej úrovne interoperability verejného sektora v celej Únii (akt o interoperabilnej Európe) (Ú. v. EÚ L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

([19]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

b) v odseku 1 sa dopĺňajú tieto písmená:

„i) nedodržanie bezpečnej vzdialenosti medzi vozidlami;

j) nebezpečné predchádzanie;

k) nebezpečné parkovanie alebo zastavenie;

l) prechádzanie cez jednu alebo viaceré súvislé čiary;

m) jazda v protismere;

n) nedodržanie pravidiel vytvárania a využívania záchranárskych uličiek alebo dávania prednosti vozidlám záchranných zložiek;

o) jazda s preťaženým vozidlom;

p) nedodržanie pravidiel obmedzenia vjazdu vozidiel;

q) útek z miesta nehody;

r) nedodržanie pravidiel na železničnom priecestí.“;

c) v odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Odchylne od prvého pododseku písm. p) sa táto smernica nevzťahuje na konanie, ktoré predstavuje nedodržanie pravidiel obmedzenia vjazdu vozidiel v týchto prípadoch:

a) informácie o hraniciach obmedzení, zákazov alebo povinností so zónovou platnosťou, aktuálnom stave prístupu a podmienkach premávky v zónach s obmedzeným vjazdom vozidiel ani údaje o trvalých obmedzeniach vjazdu vozidiel neboli vytvorené a sprístupnené prostredníctvom vnútroštátneho prístupového bodu v súlade s delegovaným nariadením Komisie (EÚ) 2022/670 (*);

b) vodič nedodržal pravidlá týkajúce sa platieb a iných poplatkov, ktoré sa majú zaplatiť pred vstupom do oblasti, na ktorú sa vzťahuje obmedzenie vjazdu vozidiel.

(*) Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2022/670 z 2. februára 2022, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/40/EÚ, pokiaľ ide o poskytovanie informačných služieb o doprave v reálnom čase v celej EÚ (Ú. v. EÚ L 122, 25.4.2022, s. 1).“;

d) dopĺňa sa tento odsek:

„2. Touto smernicou nie sú dotknuté práva a povinnosti vyplývajúce z týchto ustanovení právnych aktov Únie:

a) rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV ([1])*;

b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ ([2])*;

c) postupov doručovania procesných písomností stanovených v článku 5 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaného Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii ([3])*;

d) ustanovení týkajúcich sa práv podozrivých a obvinených osôb stanovených v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ ([4])*, 2012/13/EÚ ([5])*, 2013/48/EÚ ([6])*, (EÚ) 2016/343 ([7])*, (EÚ) 2016/800 ([8])* a (EÚ) 2016/1919 ([9])*.

([1])* Rámcové rozhodnutie Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2005, s. 16).

([2])* Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

([3])* Ú. v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3.

([4])* Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 280, 26.10.2010, s. 1).

([5])* Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13/EÚ z 22. mája 2012 o práve na informácie v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 142, 1.6.2012, s. 1).

([6])* Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/48/EÚ z 22. októbra 2013 o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody (Ú. v. EÚ L 294, 6.11.2013, s. 1).

([7])* Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/343 z 9. marca 2016 o posilnení určitých aspektov prezumpcie neviny a práva byť prítomný na konaní pred súdom v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2016, s. 1).

([8])* Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1).

([9])* Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016 o právnej pomoci pre podozrivé a obvinené osoby v trestnom konaní a pre vyžiadané osoby v konaní o európskom zatykači (Ú. v. EÚ L 297, 4.11.2016, s. 1).“

4. Článok 3 sa mení takto:

a) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) ‚vozidlo‘ je akýkoľvek dopravný prostriedok podliehajúci evidencii podľa práva členského štátu evidencie alebo členského štátu deliktu, ktorý sa bežne používa na prepravu osôb alebo tovaru po ceste, vrátane jazdných súprav alebo prípojných vozidiel;“

b) písmeno j) sa nahrádza takto:

„j) ‚nedovolené vedenie vozidla v jazdnom pruhu‘ je nedovolené používanie časti už existujúceho trvalého alebo dočasného úseku cesty, ako sa vymedzuje v práve členského štátu deliktu;“

c) písmeno l) sa nahrádza takto:

„l) ‚národný kontaktný bod‘ sú orgány určené na účely automatizovanej výmeny prijatých žiadostí o údaje z evidencie vozidiel a odoslaných odpovedí na ne, prijatých a odoslaných žiadostí o vzájomnú pomoc pri určovaní totožnosti dotknutej osoby, prijatých a odoslaných žiadostí o vzájomnú pomoc pri zasielaní oznámenia o dopravnom delikte alebo následných písomností dotknutej osobe a prijatých a odoslaných žiadostí o vzájomnú pomoc pri výkone konečných správnych rozhodnutí o pokutách uložených za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky a odpovedí na ne;“

d) dopĺňajú sa tieto písmená:

„o) ‚nedodržanie bezpečnej vzdialenosti medzi vozidlami‘ je nedodržanie dostatočnej vzdialenosti od vozidla idúceho pred ním, ako sa vymedzuje v práve členského štátu deliktu;

p) ‚nebezpečné predchádzanie‘ je predchádzanie iného vozidla alebo iného účastníka cestnej premávky spôsobom, ktorý porušuje platné pravidlá predchádzania, ako sa vymedzujú v práve členského štátu deliktu;

q) ‚nebezpečné parkovanie alebo zastavenie‘ je parkovanie alebo zastavenie vozidla spôsobom, ktorý porušuje platné pravidlá týkajúce sa nebezpečného parkovania alebo zastavenia, ako sa vymedzujú v práve členského štátu deliktu. Nezaplatenie poplatkov za parkovanie a iné podobné delikty sa nepovažujú za nebezpečné parkovanie alebo zastavenie;

r) ‚prechádzanie cez jednu alebo viaceré súvislé čiary‘ je zmena jazdného pruhu s vozidlom neoprávneným prejdením aspoň jednej súvislej čiary, ako sa vymedzuje v práve členského štátu deliktu;

s) ‚jazda v protismere‘ je vedenie vozidla proti určenému smeru premávky, ako sa vymedzuje v práve členského štátu deliktu;

t) ‚nedodržanie pravidiel vytvárania a využívania záchranárskych uličiek alebo dávania prednosti vozidlám záchranných zložiek' je nedodržanie platných pravidiel, ktorých cieľom je umožniť vozidlám záchranných zložiek, ako sú policajné vozidlá, záchranné vozidlá alebo hasičské vozidlá, prejsť a doraziť na miesto núdzovej situácie, ako sa vymedzujú v práve členského štátu deliktu;

u) ‚jazda s preťaženým vozidlom' je využívanie vozidla, ktoré nespĺňa požiadavky na najväčšiu povolenú hmotnosť alebo najväčšiu povolenú hmotnosť na nápravu, ako sa stanovujú vo vnútroštátnych zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach, ktorými sa transponuje smernica Rady 96/53/ES (*), alebo v práve členského štátu deliktu pre vozidlá alebo operácie, pre ktoré sa v uvedenej smernici nestanovujú žiadne takéto požiadavky;

v) ‚oznámenie o dopravnom delikte' je prvé rozhodnutie alebo akákoľvek iná písomnosť vydaná príslušným orgánom členského štátu deliktu dotknutej osobe;

w) ‚následná písomnosť' je akékoľvek rozhodnutie alebo akákoľvek iná písomnosť, ktoré príslušný orgán členského štátu deliktu vydá po vydaní oznámenia o dopravnom delikte v súvislosti s uvedeným oznámením alebo v súvislosti s dotknutým dopravným deliktom súvisiacim s bezpečnosťou cestnej premávky až do fázy konania o opravnom prostriedku pred príslušným orgánom s právomocou prijímať právne záväzné rozhodnutia;

x) ‚dotknutá osoba' je osoba, ktorá je v súlade s právom členského štátu deliktu identifikovaná ako osobne zodpovedná za dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky uvedený v článku 2 ods. 1, alebo držiteľ, vlastník, koncový používateľ alebo vodič vozidla, ktorým bol spáchaný dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky uvedený v článku 2 ods. 1, a to aj vtedy, keď nebol identifikovaný ako osobne zodpovedný v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu deliktu;

y) ‚koncový používateľ' je akákoľvek osoba, ktorá nie je držiteľom ani vlastníkom vozidla, ale je inou osobou uvedenou v evidencii vozidiel členského štátu evidencie, ktorá môže používať toto vozidlo alebo byť zodpovedná za jeho každodennú prevádzku, najmä na základe zmluvy o dlhodobom lízingu alebo prenájme alebo skutočnosti, že je súčasťou vozového parku, ktorý je k dispozícii zamestnancom;

z) ‚členský štát bydliska' je ktorýkoľvek členský štát, o ktorom možno s primeraným stupňom istoty predpokladať, že je miestom obvyklého pobytu dotknutej osoby;

aa) ‚nedodržanie pravidiel obmedzenia vjazdu vozidiel' je nedodržanie jasne a viditeľne vyznačených predpisov o prístupe stanovených pre všetky alebo určité kategórie vozidiel na účely bezpečnosti cestnej premávky, ako sú pešie a školské zóny a cyklistické jazdné pruhy, ako sa vymedzuje v práve členského štátu deliktu;

ab) ‚útek z miesta nehody' je situácia, keď vodič po tom, ako spôsobil dopravnú nehodu alebo škodovú udalosť, miesto opustí, aby sa vyhol následkom nehody alebo škodovej udalosti, ako sa vymedzuje v práve členského štátu deliktu;

ac) ‚nedodržanie pravidiel na železničnom priecestí' je nezastavenie na železničnom priecestí alebo nebezpečné konanie na železničnom priecestí, ako sa vymedzuje v práve členského štátu deliktu;

ad) ‚príslušný orgán' je orgán zodpovedný za evidenciu vozidiel alebo vodičských preukazov, za začatie konania v nadväznosti na dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky uvedené v článku 2 ods. 1 alebo za začatie ich vyšetrovania, alebo za vykonávanie príslušných sankcií v súlade s právom jeho členského štátu.

(*) Smernica Rady 96/53/ES z 25. júla 1996, ktorou sa v Spoločenstve stanovujú najväčšie prípustné rozmery niektorých vozidiel vo vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej doprave a maximálna povolená hmotnosť v medzinárodnej cestnej doprave (Ú. v. ES L 235, 17.9.1996, s. 59)."

5. Vkladá sa tento článok:

„*Článok 3a*

Národné kontaktné body

1. Každý členský štát určí jeden alebo viacero národných kontaktných bodov:

a) na automatizovanú výmenu údajov z evidencie vozidiel v súlade s článkom 4;

b) pre prijaté a odoslané žiadosti o vzájomnú pomoc a odpovede na ne s cieľom určiť totožnosť dotknutej osoby v súlade s článkom 5c;

c) pre prijaté a odoslané žiadosti o vzájomnú pomoc a odpovede na ne pri doručovaní oznámenia o dopravnom delikte alebo následných písomností dotknutej osobe v súlade s článkom 5e a

d) pre prijaté a odoslané žiadosti o vzájomnú pomoc a odpovede na ne pri výkone konečných správnych rozhodnutí o pokutách uložených za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky v súlade s článkom 5f.

Právomoci národných kontaktných bodov sa riadia uplatniteľným právom dotknutého členského štátu.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné národné kontaktné body navzájom spolupracovali s cieľom zabezpečiť včasnú výmenu všetkých potrebných informácií a dodržanie lehôt stanovených v článku 5a ods. 2 a článku 5c ods. 7 a 8.“

6. Článok 4 sa nahrádza takto:

„*Článok 4*

Postupy pri výmene údajov z evidencie vozidiel a vzájomnej pomoci medzi členskými štátmi

1. Na účely vyšetrovania dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky uvedených v článku 2 ods. 1 zistených na území členského štátu deliktu udelí členský štát evidencie národným kontaktným bodom členského štátu deliktu prístup k nasledujúcim údajom z vnútroštátnej evidencie vozidiel s právomocou vykonávať automatizované vyhľadávanie:

a) údaje o vozidlách;

b) údaje o držiteľoch, a ak sú k dispozícii, údaje o vlastníkoch a koncových používateľoch vozidiel.

Dátové prvky údajov uvedených v prvom pododseku písm. a) a b), ktoré sú potrebné na vykonanie vyhľadávania, sú stanovené v prílohe.

2. Členský štát deliktu zabezpečí, aby prístup k údajom z evidencie vozidiel prostredníctvom jeho národných kontaktných bodov mali len jeho príslušné orgány. Pri vyhľadávaní formou odoslanej žiadosti používa príslušný orgán členského štátu deliktu úplné evidenčné číslo vozidla.

Príslušný orgán členského štátu deliktu zabezpečí, aby každá odoslaná žiadosť obsahovala názov príslušného orgánu, ktorý žiadosť podal, užívateľské meno používateľa, ktorý žiadosť vybavuje, a číslo žiadosti.

3. Príslušný orgán členského štátu deliktu môže prostredníctvom svojho národného kontaktného bodu najprv požiadať o prístup k technickým údajom týkajúcim sa vozidiel uvedeným v oddiele 2 častiach I a II prílohy, a len k daným technickým údajom, s cieľom zistiť, či bol vozidlom spáchaný relevantný dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky.

Keď sa preukáže, že došlo k spáchaniu dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky konkrétnym vozidlom, príslušný orgán členského štátu deliktu môže prostredníctvom svojho národného kontaktného bodu následne požiadať o prístup k osobným údajom týkajúcim sa dotknutej osoby uvedeným v oddiele 2 časti I a častiach III až VI prílohy.

4. Členský štát deliktu použije údaje získané pri vyšetrovaní dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky uvedených v článku 2 ods. 1 s cieľom určiť totožnosť osoby, ktorá je osobne zodpovedná za uvedené dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky, ako sa vymedzuje v práve členského štátu deliktu.

5. Národný kontaktný bod členského štátu evidencie zabezpečí, aby príslušné orgány členského štátu deliktu dostali pri prístupe k údajom o evidencii vozidiel osobitnú správu, v ktorej ich aspoň v nasledujúcich prípadoch informujú o tom, že:

a) v čase spáchania deliktu bolo vozidlo v evidencii vedené ako zničené;

b) v čase spáchania deliktu bolo vozidlo vo vnútroštátnej evidencii vedené ako odcudzené;

c) v čase spáchania deliktu bola tabuľka s evidenčným číslom vozidla vo vnútroštátnej evidencii vedená ako odcudzená;

d) v čase spáchania deliktu nemožno v žiadnej vnútroštátnej evidencii nájsť o vozidle žiadne informácie;

e) zadané vyhľadávanie bolo na základe niektorých vnútroštátnych požiadaviek týkajúcich sa syntaxe považované za nesprávne;

f) požadované informácie nemožno poskytnúť, ak by odhalili totožnosť osoby chránenej v súlade s právom členského štátu evidencie.

6. Národný kontaktný bod členského štátu evidencie zabezpečí, aby sa poskytovali len dátové prvky osobných údajov týkajúce sa spáchaného dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky.

7. V prípade vzájomnej pomoci v súlade s článkami 5c, 5e alebo 5f príslušné orgány členských štátov zabezpečia, aby každá žiadosť o vzájomnú pomoc obsahovala názov príslušného orgánu, ktorý žiadosť podal, užívateľské meno používateľa, ktorý žiadosť vybavuje, a číslo žiadosti.“

7. Vkladá sa tento článok:

„*Článok 4a*

Vnútroštátne evidencie vozidiel

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli dátové prvky uvedené v oddiele 2 častiach I až III a časti V prílohy, ak sú k dispozícii v ich vnútroštátnej evidencii vozidiel, aktuálne.

2. Na účely tejto smernice uchovávajú členské štáty dátové prvky uvedené v oddiele 2 časti V a VI prílohy, ak sú k dispozícii, vo vnútroštátnej evidencii vozidiel počas minimálne 12 mesiacov po akejkoľvek zmene držiteľa, vlastníka alebo koncového používateľa vozidla, ale nie dlhšie, než je potrebné, ako sa vymedzuje v práve členských štátov.“

8. Článok 5 sa nahrádza takto:

„*Článok 5*

Oznámenie o dopravnom delikte

1. Príslušný orgán členského štátu deliktu rozhodne, či sa má alebo nemá začať konanie v nadväznosti na dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky uvedené v článku 2 ods. 1.

Ak príslušný orgán členského štátu deliktu rozhodne začať takéto konanie, vydá v lehote stanovenej v článku 5a ods. 2 oznámenie o dopravnom delikte, v ktorom dotknutú osobu informuje o dopravnom delikte súvisiacom s bezpečnosťou cestnej premávky a vo vhodných prípadoch o rozhodnutí začať v nadväznosti naň konanie.

Oznámenie o dopravnom delikte môže slúžiť aj na iné účely, ako sú uvedené v druhom pododseku, ktoré sú potrebné na výkon rozhodnutia, ako napríklad žiadosť o poskytnutie informácii o totožnosti a adrese osoby zodpovednej za dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky, zisťovanie, či sa dotknutá osoba priznáva k spáchaniu dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky alebo ho popiera, alebo výzva na zaplatenie.

2. Oznámenie o dopravnom delikte musí obsahovať aspoň tieto informácie:

a) údaj, že oznámenie o dopravnom delikte sa vydáva na účely tejto smernice;

b) názov, poštovú adresu, telefónne číslo a e-mailovú adresu príslušného orgánu členského štátu deliktu;

c) všetky relevantné informácie týkajúce sa dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky, predovšetkým údaje o vozidle, ktorým sa delikt spáchal, vrátane evidenčného čísla vozidla, miesta, dátumu a času spáchania deliktu, povahy deliktu, podrobných odkazov na porušené právne ustanovenia a vo vhodných prípadoch údajov týkajúcich sa zariadenia použitého na zaznamenanie deliktu;

d) podrobné informácie o právnej klasifikácii dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky, uplatniteľných sankciách a iných právnych dôsledkoch dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky vrátane informácií týkajúcich sa zákazu vedenia motorového vozidla (vrátane trestných bodov alebo iných obmedzení práva viesť motorové vozidlo) v súlade s právom členského štátu deliktu;

e) podrobné informácie o tom, kde, kedy a ako si možno uplatniť právo na obhajobu alebo kde, kedy a ako podať opravný prostriedok voči rozhodnutiu stíhať dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky vrátane požiadaviek na prípustnosť takého opravného prostriedku a lehoty na jeho podanie, ako aj informácie o tom, či a za akých podmienok sa vedie konanie v neprítomnosti obžalovaného, v súlade s právom členského štátu deliktu;

f) v príslušných prípadoch informácie o opatreniach prijatých na určenie totožnosti dotknutej osoby v súlade s článkom 5d a o dôsledkoch nespolupracovania;

g) v príslušných prípadoch podrobné informácie o názve, adrese, medzinárodnom čísle bankového účtu (IBAN) orgánu, na ktorý možno zaplatiť uloženú peňažnú sankciu, informácie o lehote platby a možných alternatívnych a prístupných spôsoboch platby, predovšetkým o osobitných softvérových aplikáciách, pričom podmienkou je, že tieto metódy sú prístupné pre rezidentov aj nerezidentov;

h) jasné a komplexné informácie o uplatniteľných pravidlách ochrany údajov a právach dotknutých osôb vrátane údaju o tom, kde možno získať informácie poskytované na základe článku 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 (*) alebo článkov 13 a 14 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 (**) vrátane informácií o zdroji, z akého osobné údaje pochádzajú, alebo údaj o tom, že všeobecne uplatniteľné pravidlá ochrany údajov sú k dispozícii na portáli cezhraničnej výmeny informácií uvedenom v článku 8 tejto smernice;

i) v príslušných prípadoch podrobné informácie o tom, či a ako možno sankcie za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky uvedené v článku 2 ods. 1 zmierniť, a to aj prostredníctvom skorého zaplatenia peňažnej sankcie;

j) v príslušných prípadoch počas prechodného obdobia uvedeného v článku 5h ods. 2 jednoznačný údaj, že súkromnoprávny subjekt, ktorý oznámenie o dopravnom delikte zasiela, je na to splnomocnený príslušným orgánom členského štátu deliktu, ako sa uvádza v článku 5h ods. 1, ako aj presné rozčlenenie žiadaných súm podľa príslušného právneho základu;

k) odkaz, a ak je to možné, QR kód na portál cezhraničnej výmeny informácií uvedený v článku 8.

3. Príslušný orgán členského štátu deliktu zabezpečí, aby sa vodičovi-nerezidentovi doručilo oznámenie o dopravnom delikte uvedené v odseku 2, keď:

a) sa v prípade vodiča-nerezidenta vykonala cestná kontrola na mieste a

b) príslušný orgán členského štátu deliktu nevykonal na mieste sankciu súvisiacu so spáchaným deliktom.

Oznámenie o dopravnom delikte sa zašle vodičovi-nerezidentovi v súlade s článkom 5a ods. 1 a 2.

4. Keď sa v prípade vodiča-nerezidenta vykonala cestná kontrola na mieste a príslušný orgán vykonal na mieste sankciu súvisiacu so spáchaným dopravným deliktom, tento príslušný orgán členského štátu deliktu zabezpečí, aby sa vodičovi-nerezidentovi doručili aspoň tieto náležitosti:

a) potvrdenie o finančnej transakcii alebo oznámenie o uložení peňažnej sankcie, ktorá sa má zaplatiť v stanovenej lehote;

b) kontaktné údaje príslušného orgánu;

c) informácie o spáchaných deliktoch a v relevantných prípadoch o tom, ako zabezpečiť dodržiavanie predpisov v budúcnosti;

d) ak je to možné, odkaz alebo QR kód na portál cezhraničnej výmeny informácií uvedený v článku 8.

Písomnosti a informácie uvedené v prvom pododseku sa poskytujú v niektorom z úradných jazykov členského štátu deliktu alebo v akomkoľvek inom úradnom jazyku inštitúcií Únie, ktorý príslušný orgán členského štátu deliktu považuje za vhodný.

5. Príslušný orgán členského štátu deliktu zabezpečí na žiadosť dotknutej osoby a v súlade s právom členského štátu deliktu, aby sa poskytol prístup ku všetkým informáciám, ktoré má k dispozícii a ktoré sa týkajú vyšetrovania dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky uvedeného v článku 2 ods. 1. Príslušný orgán členského štátu deliktu môže považovať takúto žiadosť za žiadosť o využitie prostriedku nápravy proti uloženej sankcii, pričom v takom prípade o tom, ako aj o právnych a procesných dôsledkoch takejto žiadosti jasne a stručne informuje dotknutú osobu v oznámení o dopravnom delikte.

6. Členské štáty zabezpečia, aby lehota na uplatnenie práv podať opravný prostriedok alebo zmierniť sankcie v súlade s odsekom 2 písm. e) a i) bola pre nerezidentov primeraná na zabezpečenie účinného výkonu takýchto práv a začala plynúť od dátumu zaslania alebo doručenia oznámenia o dopravnom delikte alebo úradného rozhodnutia o zodpovednosti dotknutej osoby poštou alebo elektronicky.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

(**) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).“

9. Vkladajú sa tieto články:

„*Článok 5a*

Doručovanie oznámenia o dopravnom delikte a následných písomností

1. Príslušný orgán členského štátu deliktu zasiela oznámenie o dopravnom delikte a následné písomnosti dotknutým osobám v súlade s právom členského štátu deliktu poštou, prostredníctvom doporučenej zásielky, registrovanej zásielky alebo rovnocennými elektronickými prostriedkami v súlade s kapitolou III oddielom 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 (*).

2. Oznámenie o dopravnom delikte adresované držiteľovi, vlastníkovi alebo koncovému používateľovi vozidla sa vydá najneskôr 11 mesiacov od spáchania dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky, ak bolo automatizované vyhľadávanie uvedené v článku 4 ods. 1 úspešné a príslušný orgán členského štátu deliktu zistil totožnosť a adresu držiteľa, vlastníka alebo koncového používateľa vozidla s mierou istoty, ktorá sa vyžaduje na základe vnútroštátneho práva členského štátu deliktu.

Ak automatizované vyhľadávanie uvedené v článku 4 ods. 1 nebolo úspešné alebo príslušný orgán členského štátu deliktu nebol schopný určiť totožnosť a adresu držiteľa, vlastníka alebo koncového používateľa vozidla s mierou istoty, ktorá sa vyžaduje na základe vnútroštátneho práva členského štátu deliktu, oznámenie o dopravnom delikte sa vydá najneskôr 5 mesiacov po tom, ako príslušný orgán členského štátu deliktu tieto informácie zistil.

3. Členské štáty sa nabádajú, aby umožnili dotknutým osobám pripojiť sa k súdnemu konaniu na diaľku prostredníctvom audiovizuálneho spojenia.

Článok 5b

Preklad oznámenia o dopravnom delikte a nevyhnutných následných písomností

1. Ak sa príslušný orgán členského štátu deliktu rozhodne začať konanie v nadväznosti na dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky uvedené v článku 2 ods. 1, vydá oznámenie o dopravnom delikte a akékoľvek nevyhnutné následné písomnosti v jazyku dokladu o evidencii vozidla.

Na účely tohto článku rozhodujú o tom, či je konkrétna následná písomnosť nevyhnutná, príslušné orgány členského štátu deliktu. Príslušné orgány však berú do úvahy skutočnosť, že dotknutá osoba potrebuje porozumieť obvineniam a byť schopná v plnej miere si uplatniť právo na obhajobu. Zahŕňa to najmä všetky relevantné informácie týkajúce sa

spáchaného deliktu a jeho povahy, uloženej sankcie, možných právnych prostriedkov nápravy proti tomuto rozhodnutiu, lehoty stanovenej na tento účel a orgánu, ktorému sa má opravný prostriedok podať.

2. O tom, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná ďalšia písomnosť, rozhodujú príslušné orgány členského štátu deliktu.

3. Nevyžaduje sa preklad tých častí nevyhnutných písomností, ktoré nie sú dôležité na to, aby sa dotknuté osoby oboznámili s prípadom, ktorý sa proti nim vedie. Príslušné orgány rozhodnú, či sú dané časti dôležité na uvedené účely, pričom zohľadnia prvky uvedené v odseku 1 druhom pododseku.

4. Príslušný orgán členského štátu deliktu na žiadosť dotknutej osoby umožní, aby jej boli následné písomnosti doručené v jednom ďalšom úradnom jazyku inštitúcií Únie, než je jazyk dokladu o evidencii vozidla.

5. Členské štáty zabezpečia, aby kvalita prekladu oznámenia o dopravnom delikte a následných písomností zodpovedala minimálne kvalite požadovanej podľa článku 3 ods. 9 smernice 2010/64/EÚ.

6. Členský štát deliktu zabezpečí, aby dotknutý príslušný orgán na žiadosť dotknutej osoby účinne a rýchlo preskúmal oznámenie o dopravnom delikte alebo následnú písomnosť, ktoré jej boli vydané, z dôvodu, že uvedené oznámenie o dopravnom delikte alebo uvedená následná písomnosť nie sú v súlade s týmto článkom, článkom 5, článkom 5a alebo článkom 5e.

Článok 5c

Vzájomná pomoc pri identifikácii dotknutej osoby

1. Členské štáty si poskytujú vzájomnú pomoc, ak príslušné orgány členského štátu deliktu po tom, ako vyčerpali všetky ostatné prostriedky, ktoré majú k dispozícii, najmä po tom, ako vykonali automatizované vyhľadávanie v súlade s článkom 4 ods. 1 a nahliadli do iných databáz, ktoré sú výslovne povolené v súlade s právnymi predpismi Únie a vnútroštátnymi právnymi predpismi, stále nemôžu určiť totožnosť dotknutej osoby s mierou istoty, ktorá sa vyžaduje na základe vnútroštátneho práva členského štátu deliktu na začatie alebo vedenie konania v nadväznosti na dopravné delikty uvedeného v článku 5 ods. 1.

2. Členské štáty si poskytujú vzájomnú pomoc podľa tohto článku. Ak sa však po posúdení okolností jednotlivých prípadov zistí, že sú splnené podmienky stanovené v článku 6 smernice 2014/41/EÚ, členské štáty viazané uvedenou smernicou ju môžu uplatňovať len medzi sebou.

3. Príslušný orgán členského štátu deliktu rozhodne, či požiada o vzájomnú pomoc, aby získal dodatočné informácie uvedené v odseku 5.

Žiadosť o vzájomnú pomoc môže podať len príslušný orgán členského štátu deliktu v súlade s právom uvedeného členského štátu.

Príslušný orgán členského štátu deliktu použije údaje získané prostredníctvom vzájomnej pomoci na určenie totožnosti osoby, ktorá je osobne zodpovedná za dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky uvedený v článku 2 ods. 1 spáchaný na území členského štátu deliktu.

4. Ak príslušný orgán členského štátu deliktu rozhodol požiadať o vzájomnú pomoc v súlade s odsekom 1, zašle prostredníctvom svojho národného kontaktného bodu elektronicky štruktúrovanú žiadosť národnému kontaktnému bodu členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska.

5. Príslušný orgán členského štátu deliktu môže požiadať členský štát evidencie alebo členský štát bydliska, aby:

a) určil totožnosť a adresu dotknutej osoby v súlade s právom členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska, a to aj pomocou vnútroštátnych databáz, ako je evidencia vodičských preukazov alebo evidencia obyvateľstva;

b) vyžiadal od držiteľa, vlastníka alebo koncového používateľa vozidla, ktorým bol spáchaný dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky, informácie o totožnosti osoby zodpovednej za dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky, jej adrese a v prípade, že sú dostupné, aj iné kontaktné údaje, a to v súlade

s vnútroštátnymi postupmi členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska, ktoré sa majú uplatňovať, ako keby príslušné vyšetrovacie opatrenie nariadili vlastné orgány daného členského štátu.

6. Elektronicky štruktúrovaná žiadosť obsahuje tieto informácie:

a) dátové prvky týkajúce sa dotknutej osoby získané pri automatizovanom vyhľadávaní vykonanom v súlade s článkom 4 ods. 1;

b) ak je k dispozícii, vizuálny záznam vodiča získaný zo zariadenia na zaznamenávanie deliktov, predovšetkým z rýchlostných kamier;

c) údaje týkajúce sa dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky uvedeného v článku 2 ods. 1;

d) údaje týkajúce sa vozidla, ktorým bol spáchaný dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky;

e) dôvod žiadosti o vzájomnú pomoc.

7. Príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska získa požadované informácie uvedené v odseku 5 bez zbytočného odkladu s výnimkou prípadov, keď sa rozhodne uplatniť jeden z dôvodov odmietnutia uvedených v odseku 8 alebo keď nie je možné požadované informácie získať.

Príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska odpovie na žiadosť elektronicky prostredníctvom svojho národného kontaktného bodu bez zbytočného odkladu a najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa, keď získal požadované informácie.

Príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska dodržiava pri získavaní požadovaných informácií náležitosti a postupy výslovne požadované príslušným orgánom členského štátu deliktu, pokiaľ to nie je nezlučiteľné s jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi.

8. Príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska môže odmietnuť poskytnúť požadované dodatočné informácie uvedené v odseku 5. Môže tak urobiť len v jednom alebo vo viacerých z týchto prípadov:

a) podľa práva členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska existuje imunita alebo výsada, na základe ktorej nie je možné informácie poskytnúť;

b) poskytnutie požadovaných informácií by bolo v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;

c) poskytnutie požadovaných informácií by ohrozilo prebiehajúce vyšetrovanie trestného činu;

d) poskytnutie požadovaných informácií by bolo v rozpore so základnými záujmami národnej bezpečnosti členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska alebo by ich poškodilo, ohrozilo by zdroj informácií alebo by zahŕňalo využitie utajovaných skutočností týkajúcich sa konkrétnych spravodajských činností;

e) existujú podstatné dôvody domnievať sa, že poskytnutie požadovaných informácií by bolo nezlučiteľné s povinnosťami členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska podľa článku 6 Zmluvy o Európskej únii a Charty základných práv Európskej únie;

f) poskytnutím požadovaných informácií by sa ohrozila bezpečnosť fyzickej osoby alebo by sa odhalila totožnosť osoby chránenej v súlade s právom členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska.

Keď sa príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska rozhodne uplatniť niektorý z dôvodov odmietnutia alebo zistí, že nie je možné získať požadované informácie, najneskôr do dvoch mesiacov o tom informuje členský štát deliktu prostredníctvom svojho národného kontaktného bodu. Príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska môže v prípadoch uvedených v prvom pododseku písm. c), d) a f) rozhodnúť, že neuvedie, ktorý dôvod odmietnutia uplatnil.

Článok 5d

Vnútroštátne opatrenia na uľahčenie identifikácie zodpovednej osoby

1. Členské štáty môžu v súvislosti s dopravnými deliktmi súvisiacimi s bezpečnosťou cestnej premávky uvedenými v článku 2 ods. 1 prijať na identifikovanie osoby zodpovednej za dopravný delikt súvisiaci s bezpečnosťou cestnej premávky (ďalej len „zodpovedná osoba“) akékoľvek opatrenie stanovené v ich vnútroštátnom práve, ako sú napríklad opatrenia týkajúce sa povinnosti držiteľa, vlastníka alebo koncového používateľa vozidla spolupracovať pri identifikácii zodpovednej osoby, a to za predpokladu, že sa dodržia základné a procesné práva podľa práva Únie a vnútroštátneho práva.

2. Príslušné orgány môžu konkrétne:

a) doručiť dotknutým osobám písomnosti týkajúce sa dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky uvedených v článku 2 ods. 1 vrátane písomností, ktorými sa dotknuté osoby vyzývajú, aby potvrdili svoju zodpovednosť za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky;

b) v maximálnej možnej miere presadzovať uplatňovanie povinností uložených dotknutým osobám, ktoré sú relevantné pre identifikáciu zodpovednej osoby, vrátane súvisiacich sankcií.

Článok 5e

Vzájomná pomoc pri doručovaní oznámenia o dopravnom delikte a následných písomností

1. Príslušný orgán členského štátu deliktu môže zaslať oznámenie o dopravnom delikte alebo následné písomnosti dotknutým osobám prostredníctvom príslušných orgánov členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska v týchto prípadoch:

a) adresa osoby, ktorej je písomnosť určená, je neznáma, neúplná alebo je neistá;

b) na základe procesných pravidiel podľa práva členského štátu deliktu je potrebný iný dôkaz o doručení písomnosti, než je dôkaz, ktorý možno získať poštou, prostredníctvom doporučenej zásielky, registrovanej zásielky alebo rovnocenných elektronických prostriedkov uvedených v článku 5a ods. 1;

c) nebolo možné doručiť písomnosť poštou, prostredníctvom doporučenej zásielky, registrovanej zásielky alebo rovnocenných elektronických prostriedkov uvedených v článku 5a ods. 1;

d) členský štát deliktu má opodstatnené dôvody domnievať sa, že doručenie písomnosti poštou, prostredníctvom doporučenej zásielky, registrovanej zásielky alebo rovnocenných elektronických prostriedkov uvedených v článku 5a ods. 1 v danom konkrétnom prípade nebude účinné alebo nie je vhodné.

Príslušné orgány členského štátu deliktu a členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska navzájom komunikujú prostredníctvom svojich národných kontaktných bodov.

2. Členský štát evidencie alebo členský štát bydliska zabezpečí, aby sa oznámenie o dopravnom delikte a následné písomnosti, ktoré sa majú doručiť v súlade s odsekom 1, doručili buď v súlade s ich vnútroštátnym právom, alebo v náležite odôvodnených prípadoch osobitnou metódou, o ktorú požiadal členský štát deliktu, ak takáto metóda nie je nezlučiteľná s ich vnútroštátnym právom.

3. Členský štát evidencie alebo členský štát bydliska zabezpečí, aby jeho príslušný orgán poskytol elektronicky štruktúrovanú odpoveď, ktorá zahŕňa:

a) ak je doručenie úspešné, dátum doručenia a údaje o osobe, ktorá písomnosť prijala;

b) ak doručenie nie je úspešné, dôvod nedoručenia oznámenia o dopravnom delikte alebo následných písomností.

Odpoveď pri úspešnom doručení sa považuje za dôkaz o doručení písomnosti.

Článok 5f

Vzájomná pomoc pri presadzovaní práva

1. Členské štáty si navzájom poskytujú pomoc pri presadzovaní práva v prípade nezaplatenia pokuty za dopravný delikt uloženej za spáchanie dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky uvedeného v článku 2 ods. 1.

2. Po doručení oznámenia o dopravnom delikte dotknutej osobe a v prípade nezaplatenia pokuty za dopravný delikt uloženej príslušným orgánom členského štátu deliktu môže tento príslušný orgán požiadať príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska o pomoc pri výkone správnych rozhodnutí o pokutách za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky uvedené v článku 2 ods. 1.

3. Žiadosť uvedená v odseku 2 sa podá, len ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) rozhodnutie o pokute za dopravný delikt je správnej povahy, je konečné a vykonateľné podľa platných zákonov a iných právnych predpisov členského štátu deliktu;

b) členský štát deliktu má k dispozícii dôkaz o doručení žiadosti o zaplatenie pokuty za dopravný delikt dotknutej osobe;

c) dotknutá osoba bola informovaná a mala možnosť podať právne prostriedky nápravy proti správnemu rozhodnutiu o uložení pokuty za dopravný delikt v súlade s platnými zákonmi a inými právnymi predpismi členského štátu deliktu;

d) pokuta za dopravný delikt je vyššia ako 70 EUR.

4. Príslušný orgán členského štátu deliktu zasiela žiadosť uvedenú v odseku 2 členskému štátu evidencie alebo členskému štátu bydliska prostredníctvom svojho národného kontaktného bodu v elektronicky štruktúrovanej podobe.

5. Ak dotknutá osoba môže preukázať uhradenie pokuty za dopravný delikt, príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska o tom bezodkladne informuje príslušný orgán členského štátu deliktu.

6. Príslušné orgány členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska uznajú správne rozhodnutie o pokute za dopravný delikt, ktoré bolo zaslané podľa tohto článku, bez toho, aby vyžadovali ďalšie formálne náležitosti, a bezodkladne prijmú všetky potrebné opatrenia na jeho vykonanie, pokiaľ sa nerozhodnú uplatniť niektorý z dôvodov na odmietnutie uznania alebo odmietnutie vykonania stanovených v odseku 8.

7. Výkon rozhodnutia o pokute za dopravný delikt sa riadi zákonmi a inými právnymi predpismi uplatniteľnými v členskom štáte evidencie alebo členskom štáte bydliska.

8. Príslušný orgán členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska môže odmietnuť uznať a vykonať správne rozhodnutie o pokute za dopravný delikt. Môže tak urobiť, len ak preukáže, že nastala niektorá z týchto situácií:

a) výkon rozhodnutia o pokute za dopravný delikt by bol v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;

b) podľa práva členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska existuje imunita, na základe ktorej nie je možné správne rozhodnutie o pokute za dopravný delikt vykonať;

c) rozhodnutie o pokute za dopravný delikt už nie je vykonateľné podľa práva členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska z dôvodu uplynutia času;

d) rozhodnutie o pokute za dopravný delikt nie je konečné;

e) rozhodnutie o pokute za dopravný delikt alebo aspoň nevyhnutná časť jeho obsahu nie je preložená, ako sa stanovuje v článku 5b;

f) žiadosť je neúplná a príslušné orgány členského štátu deliktu ju nie sú schopné doplniť;

g) došlo k porušeniu základných práv alebo základných právnych princípov zakotvených v Charte základných práv Európskej únie.

Ak sa žiadosť zamietne, príslušný orgán členského štátu registrácie alebo členského štátu bydliska o tom informuje príslušný orgán členského štátu deliktu a uvedie dôvody zamietnutia.

9. Peňažná suma získaná z výkonu rozhodnutia o pokute za dopravný delikt pripadne členskému štátu evidencie alebo členskému štátu bydliska, pokiaľ sa členský štát deliktu a členský štát evidencie alebo členský štát bydliska nedohodli inak. Peniaze sa vykazujú v mene členského štátu evidencie alebo členského štátu bydliska podľa toho, ktorému z uvedených členských štátov bola žiadosť doručená.

10. Odseky 1 až 9 tohto článku nebránia uplatňovaniu rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV ani bilaterálnych či multilaterálnych dohôd alebo dojednaní medzi členskými štátmi, pokiaľ takéto dohody alebo dojednania prispievajú k ďalšiemu zjednodušeniu alebo uľahčeniu postupov na výkon peňažných sankcií patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5g

Technické špecifikácie pre výmenu údajov z evidencie vozidiel a vzájomnú pomoc

1. Členské štáty používajú na výmenu informácií alebo spracovanie žiadostí o vzájomnú pomoc v súlade s článkom 3a ods. 1 osobitne koncipovanú a vysoko zabezpečenú softvérovú aplikáciu Európskeho informačného systému vozidiel a vodičských preukazov (ďalej len ‚EUCARIS') v jej aktuálnej verzii.

Členské štáty zabezpečia, aby spracúvanie údajov bolo bezpečné, nákladovo efektívne, rýchle a spoľahlivé a aby sa vykonávalo interoperabilnými prostriedkami v rámci decentralizovanej štruktúry.

2. Informácie vymieňané prostredníctvom systému EUCARIS sa prenášajú v zašifrovanej forme.

3. Komisia do 20. januára 2026 prijme vykonávacie akty na stanovenie postupov, obsahu a technických softvérových špecifikácií vrátane opatrení kybernetickej bezpečnosti pre elektronicky štruktúrované žiadosti a odpovede súvisiace s článkom 3a ods. 1 písm. a) a prostriedky prenosu informácií na spracovanie žiadostí o vzájomnú pomoc vrátane používania jednotných vzorov a pre postupy stanovené v článkoch 4, 5c, 5e a 5f. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 10a ods. 2.

4. Komisia pri stanovovaní týchto vykonávacích aktov zohľadní tieto kritériá:

a) príslušné orgány majú mať možnosť identifikovať priamy a nepriamy prístup, ak žiadosť nepochádza od známeho člena elektronickej komunikačnej platformy;

b) príslušné orgány majú mať možnosť nahliadnuť do žiadostí s cieľom zaručiť, že sú riadne odôvodnené a spĺňajú požiadavky tejto smernice;

c) potrebu zaviesť postupy, ktoré členským štátom umožnia prijímať vhodné opatrenia v reakcii na automatické upozornenia a na neobvyklé žiadosti s cieľom zmierniť riziká spojené s údajmi, ako aj postupy na organizovanie spolupráce medzi členskými štátmi v oblasti monitorovania, riadenia a zmierňovania rizík, najmä pokiaľ ide o neodosielanie údajov v reakcii na neobvyklé žiadosti odchylne od článku 4 ods. 1;

d) členský štát evidencie má mať možnosť požiadať o podrobné informácie o dopravnom delikte súvisiacom s bezpečnosťou cestnej premávky pred zaslaním evidenčných údajov členskému štátu deliktu a možnosť odmietnuť zaslanie evidenčných údajov, ak členský štát deliktu neodpovie na túto žiadosť do jedného mesiaca;

e) potrebu viesť log nahliadnutí s automatickým upozornením členov v prípade neobvyklých žiadostí;

f) kedy majú mať príslušné orgány možnosť vymieňať si údaje v synchrónnom jednotlivom režime a kedy majú mať možnosť vymieňať si údaje v asynchrónnom dávkovom režime.

5. Kým vykonávacie akty uvedené v odseku 3 tohto článku nebudú uplatniteľné, automatizované vyhľadávanie uvedené v článku 4 ods. 1 tejto smernice sa vykonáva v súlade s postupmi opísanými v kapitole 3 bodoch 2 a 3 prílohy k rozhodnutiu Rady 2008/616/SVV (**), ktoré sa uplatňujú spolu s prílohou k tejto smernici.

6. Každý členský štát znáša svoje vlastné náklady vyplývajúce zo správy, používania, údržby a aktualizácií systému EUCARIS a jeho zmenených verzií.

Článok 5h

Súkromnoprávne subjekty

1. Členské štáty do 20. júla 2029 zabezpečia, aby ich príslušné orgány nesplnomocňovali právne subjekty v súkromnom vlastníctve alebo súkromnej správe s vlastnou právnou subjektivitou na vykonávanie akýchkoľvek činností súvisiacich s uplatňovaním tejto smernice.

2. Členské štáty v období do dátumu uvedeného v odseku 1 (ďalej len ‚prechodné obdobie') zabezpečia, aby postupy týkajúce sa dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky uvedených v článku 2 ods. 1, ako sú postupy súvisiace s výmenou informácií, presadzovaním predpisov alebo akýmkoľvek druhom vzájomnej pomoci podľa tejto smernice, mohli začať a vykonávať len príslušné orgány.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

(**) Rozhodnutie Rady 2008/616/SVV z 23. júna 2008 o vykonávaní rozhodnutia 2008/615/SVV o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 210, 6.8.2008, s. 12)."

10. Článok 6 sa nahrádza takto:

„*Článok 6*

Podávanie správ a monitorovanie

1. Každý členský štát zašle Komisii do 20. januára 2029 a potom každé štyri roky správu o uplatňovaní tejto smernice. Správa obsahuje údaje a štatistiky za každý kalendárny rok vykazovaného obdobia.

2. V správe sa uvedie počet automatizovaných vyhľadávaní adresovaných národnému kontaktnému bodu členského štátu evidencie, ktoré členský štát deliktu uskutočnil v súlade s článkom 4 ods. 1 v nadväznosti na dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky uvedené v článku 2 ods. 1 spáchané na jeho území, spolu s druhom deliktov, pre ktoré boli žiadosti odoslané, a štruktúrovaným počtom neúspešných žiadostí podľa dôvodu neúspešnosti. Tieto informácie môžu byť založené na údajoch poskytnutých prostredníctvom systému EUCARIS.

Správa musí zahŕňať aj opis situácie na vnútroštátnej úrovni vo vzťahu k danému postupu v nadväznosti na dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky a akýchkoľvek súvisiacich problémov, ktorým čelia členské štáty. V opise sa musí uviesť aspoň:

a) celkový počet zaevidovaných dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky uvedených v článku 2 ods. 1, ktoré sa zaznamenali automaticky alebo bez zistenia totožnosti dotknutej osoby na mieste;

b) počet zaevidovaných dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky uvedených v článku 2 ods. 1 spáchaných vozidlami evidovanými v inom členskom štáte, než je členský štát, kde došlo k spáchaniu deliktu, ktoré sa zaznamenali automaticky alebo bez zistenia totožnosti dotknutej osoby na mieste;

c) počet pevných alebo prenosných zariadení na automatické zaznamenávanie deliktov vrátane rýchlostných kamier;

d) počet peňažných sankcií dobrovoľne uhradených nerezidentmi,

e) počet elektronicky zaslaných žiadostí o vzájomnú pomoc a odpovedí na ne v súlade s článkom 5c a počet takýchto žiadostí, pri ktorých sa informácie neposkytli;

f) počet elektronicky zaslaných žiadostí o vzájomnú pomoc a odpovedí na ne v súlade s článkom 5e a počet takýchto žiadostí, pri ktorých nebolo možné doručiť písomnosti;

g) počet elektronicky zaslaných žiadostí o vzájomnú pomoc a odpovedí na ne v súlade s článkom 5f, počet takýchto žiadostí, pri ktorých bolo možné vykonať sankcie, a počet takýchto žiadostí, pri ktorých nebolo možné vykonať sankcie.

3. V správe sa uvedie aj počet a druh dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky uvedených v článku 2 ods. 1, ktoré spáchali vodiči vozidlami evidovanými v tretích krajinách.

4. Komisia posúdi správy od členských štátov a informuje výbor uvedený v článku 10a ods. 1 o ich obsahu najneskôr šesť mesiacov od doručenia správ od všetkých členských štátov.“

11. Článok 7 sa nahrádza takto:

„*Článok 7*

Ďalšie povinnosti

Právo získať informácie o spracovaní svojich údajov majú aj právne subjekty, ktoré sú držiteľmi, vlastníkmi alebo koncovými používateľmi vozidiel a na ktoré sa vzťahuje výmena údajov podľa tejto smernice.

Členské štáty sa navzájom informujú o kybernetických incidentoch oznámených podľa článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2555 (*), ak sa incidenty týkajú údajov uchovávaných vo virtuálnych alebo fyzických cloudoch či prostredníctvom virtuálnych alebo fyzických cloudových hostingových služieb.

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2555 zo 14. decembra 2022 o opatreniach na zabezpečenie vysokej spoločnej úrovne kybernetickej bezpečnosti v Únii, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) č. 910/2014 a smernica (EÚ) 2018/1972 a zrušuje smernica (EÚ) 2016/1148 (smernica NIS 2) (Ú. v. EÚ L 333, 27.12.2022, s. 80).“

12. Vkladá sa tento článok:

„*Článok 7a*

Finančná podpora na cezhraničnú spoluprácu

Komisia poskytuje finančnú podporu na iniciatívy, ktoré prispievajú k cezhraničnej spolupráci pri presadzovaní pravidiel týkajúcich sa bezpečnosti cestnej premávky v Únii, predovšetkým k výmene najlepších postupov a k uplatňovaniu inteligentných metodík a techník presadzovania práva v členských štátov, ktoré zintenzívňujú budovanie kapacity orgánov presadzovania práva. Finančná podpora sa môže poskytnúť aj na kampane na zvyšovanie informovanosti o cezhraničných opatreniach na presadzovanie pravidiel týkajúcich sa bezpečnosti cestnej premávky a informačné kampane v celej Únii o rozdieloch vo vnútroštátnych právnych predpisoch.“

13. Článok 8 sa nahrádza takto:

„*Článok 8*

Informačný portál o dopravných deliktoch súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky (portál cezhraničnej výmeny informácií)

1. Komisia zriadi a spravuje online portál o dopravných deliktoch súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky (ďalej len ‚portál cezhraničnej výmeny informácií‘) dostupný vo všetkých úradných jazykoch inštitúcií Únie určený na výmenu informácií s účastníkmi cestnej premávky o pravidlách v oblasti pôsobnosti tejto smernice platných v členských štátoch a v prípade osobitného významu aj o spôsoboch, ako zabezpečiť ich dodržiavanie. Portál cezhraničnej výmeny informácií zahŕňa informácie o právnych prostriedkoch nápravy, o akýchkoľvek právach priznaných dotknutým osobám podľa tejto smernice vrátane jazykových možností, informácie o pravidlách ochrany

údajov a uplatniteľných sankciách a v relevantných prípadoch aj o uplatniteľných nefinančných dôsledkoch, ako aj o systémoch a dostupných prostriedkoch na zaplatenie pokút uložených za dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky.

2. Portál cezhraničnej výmeny informácií musí by kompatibilný s rozhraním zriadeným podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 (*) a s inými portálmi alebo platformami s podobným účelom, akým je napríklad Európsky portál elektronickej justície.

3. Členské štáty poskytujú Komisii na účely tohto článku aktuálne informácie. Členské štáty zabezpečia, aby sa na webových sídlach ich príslušných orgánov uvádzal odkaz na online portál.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2. októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1).“

14. Vkladá sa tento článok:

„*Článok 8a*

Bilaterálne a multilaterálne dohody medzi členskými štátmi

Touto smernicou nie je vylúčené uplatňovanie bilaterálnych alebo multilaterálnych dohôd alebo dojednaní medzi členskými štátmi, pokiaľ takéto dohody alebo dojednania obsahujú dodatočné požiadavky k požiadavkám uloženým touto smernicou a pomáhajú ďalej zjednodušiť alebo uľahčiť postupy stanovené v tejto smernici.“

15. Článok 9 sa nahrádza takto:

„*Článok 9*

Delegované akty

Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 10 s cieľom zmeniť prílohu tak, že ju aktualizuje so zreteľom na technický pokrok, alebo keď si to vyžadujú právne akty Únie, ktoré sú priamo relevantné z hľadiska aktualizácie prílohy.“

16. Vkladajú sa tieto články:

„*Článok 10a*

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 (*).

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 10b

Podávanie správ zo strany Komisie

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní tejto smernice v členských štátoch do 20. júla 2030 a potom každých 18 mesiacov od prijatia správ uvedených v článku 6 ods. 2.

Článok 10c

Podávanie správ v prechodnom období

Členské štáty zašlú Komisii do 6. mája 2026 súhrnnú správu v súlade s druhým a tretím odsekom tohto článku.

V súhrnnej správe sa uvedie počet automatizovaných vyhľadávaní adresovaných národným kontaktným bodom členských štátov evidencie, ktoré členský štát deliktu uskutočnil v nadväznosti na delikty spáchané na jeho území, spolu s druhom deliktov, pre ktoré boli žiadosti adresované, a počtom neúspešných žiadostí.

Súhrnná správa musí zahŕňať aj opis situácie na vnútroštátnej úrovni vo vzťahu k danému postupu v nadväznosti na dopravné delikty súvisiace s bezpečnosťou cestnej premávky, pričom sa tento opis zakladá na podiele takých deliktov, po ktorých nasledovalo doručenie oznámenia o dopravnom delikte.

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).“

17. Článok 11 sa nahrádza takto:

„*Článok 11*

Revízia

Komisia do 20. júla 2030 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní tejto smernice v členských štátoch. K správe sa v náležitom prípade pripojí návrh určený Európskemu parlamentu a Rade na ďalšiu revíziu tejto smernice, pokiaľ ide o zahrnutie iných deliktov, ak z údajov členských štátov vyplýva, že by to malo pozitívny a kvantifikovateľný vplyv na bezpečnosť cestnej premávky.“

18. Príloha I sa nahrádza textom uvedeným v prílohe k tejto smernici.

19. Príloha II sa vypúšťa.

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 20. júla 2027. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 19. decembra 2024

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predsedníčka	*predseda*
R. METSOLA	BÓKA J.

PRÍLOHA

Dátové prvky potrebné na vykonanie vyhľadávania podľa článku 4 ods. 1 a 3

1. Dátové prvky počiatočného vyhľadávania (odoslaná žiadosť)

Položka	P ([1])	Poznámky
Členský štát evidencie	P	Rozlišujúci znak ([2]) členského štátu evidencie vozidla
Evidenčné číslo	P	Úplné evidenčné číslo vozidla
Údaje týkajúce sa deliktu a/alebo kontroly vozidla		
Miesto, kde došlo k deliktu alebo ku kontrole vozidla	P	Adresa alebo kilometrovníkové staničenie vozovky, kde došlo k deliktu alebo ku kontrole vozidla
Členský štát deliktu a/alebo kontroly vozidla	P	Rozlišujúci znak ([2]) členského štátu deliktu
Príslušný orgán	P	Názov príslušného orgánu, ktorý je zodpovedný za vyžiadanie údajov alebo za konanie
Užívateľské meno používateľa	P	Užívateľské meno používateľa, ktorý je zodpovedný za vyžiadanie údajov alebo za konanie
Číslo žiadosti	P	Číslo žiadosti poskytnuté príslušným orgánom, ktorý je zodpovedný za vyžiadanie údajov alebo za konanie
Referenčný dátum deliktu a/alebo kontroly vozidla	P	

Položka	P [1]	Poznámky
Referenčný čas deliktu a/alebo kontroly vozidla	P	
Účel vyhľadania	P	Kód druhu dopravného deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky uvedeného v článku 2 ods. 1 1. = prekročenie najvyššej dovolenej rýchlosti 2. = vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu 3. = nepoužitie bezpečnostného pásu 4. = nezastavenie na červený svetelný signál na svetelnom signalizačnom zariadení 5. = nedovolené vedenie vozidla v jazdnom pruhu 10. = vedenie vozidla pod vplyvom návykových látok 11. = nepoužitie ochrannej prilby 12. = nedovolené použitie mobilného telefónu alebo akéhokoľvek iného komunikačného zariadenia počas vedenia vozidla 14. = nedodržanie bezpečnej vzdialenosti medzi vozidlami 15. = nebezpečné predchádzanie 16. = nebezpečné parkovanie alebo zastavenie 17. = prechádzanie cez jednu alebo viaceré súvislé čiary 18. = jazda v protismere 19. = nedodržanie pravidiel vytvárania a využívania záchranárskych uličiek alebo dávania prednosti vozidlám záchranných zložiek 20. = jazda s preťaženým vozidlom; 33. = nedodržanie pravidiel obmedzenia vjazdu vozidiel 34. = útek z miesta nehody 35. = nedodržanie pravidiel na železničnom priecestí

[1] P = povinné nahlásenie dátového prvku.
[2] Rozlišujúci znak v súlade s článkom 37 Viedenského dohovoru z 8. novembra 1968 alebo kód členského štátu v rámci systému EUCARIS.

2. Dátové prvky získané na základe počiatočného vyhľadávania vykonaného podľa článku 4 ods. 1 a 3

Časť I. Údaje týkajúce sa vozidiel poskytnuté v súlade s článkom 4 ods. 1 a 3

Položka	P/N [2]	Poznámky [3]
Evidenčné číslo	P	(Kód A) Úplné evidenčné číslo vozidla
Číslo podvozku/VIN [1]	P	(Kód E) Úplné číslo podvozku/VIN vozidla
Členský štát evidencie	P	Rozlišujúci znak [4] členského štátu evidencie vozidla
Značka	P	(Kód D.1) Značka vozidla, napr. Ford, Opel, Renault
Obchodné označenie	P	(Kód D.3) Obchodné označenie vozidla, napr. Focus, Astra, Megane
Kód kategórie v EÚ	P	(Kód J) napr. N_1, M_2, N_2, L, T
Dátum prvého prihlásenia do evidencie	P	(Kód B) Dátum prvého prihlásenia vozidla do evidencie
Dátum posledného prihlásenia do evidencie	P	(Kód I) Dátum posledného prihlásenia vozidla do evidencie
Jazyk	P	Jazyk dokladu o evidencii vozidla
Predchádzajúce žiadosti o informácie	N	Dátumy predchádzajúcich žiadostí o informácie o vozidle

[1] VIN = identifikačné číslo vozidla.
[2] P = povinné nahlásenie dátového prvku, ak je k dispozícii v niektorej vnútroštátnej evidencii členského štátu, N = nepovinné nahlásenie dátového prvku.
[3] Kódy sú harmonizované podľa príloh I a II k smernici Rady 1999/37/ES z 29. apríla 1999 o registračných dokumentoch pre vozidlá (Ú. v. ES L 138, 1.6.1999, s. 57).
[4] Rozlišujúci znak v súlade s článkom 37 Viedenského dohovoru z 8. novembra 1968 alebo kód členského štátu v rámci systému EUCARIS.

Časť II. Údaje týkajúce sa vozidiel poskytnuté v súlade s článkom 4 ods. 1 a 3

Položka	P/N [1]	Poznámky [2]
Najväčšia technicky prípustná celková hmotnosť vozidla okrem motocyklov	P	(Kód F.1)
Najväčšia povolená celková hmotnosť vozidla v prevádzke v členskom štáte evidencie	P	(Kód F.2)
Najväčšia povolená celková hmotnosť celého vozidla v prevádzke v členskom štáte evidencie	P	(Kód F.3)
Hmotnosť vozidla v prevádzke s karosériou a so spojovacím zariadením v prípade ťažného vozidla v prevádzke kategórie inej než M_1 (v kg)	P	(Kód G)
Počet náprav	P	(Kód L)
Rázvor (v mm)	P	(Kód M)
V prípade vozidiel s celkovou hmotnosťou prevyšujúcou 3 500 kg rozloženie najväčšej technicky prípustnej celkovej hmotnosti na nápravy:	P	
náprava 1 (v kg)		(Kód N.1)
(v náležitom prípade) náprava 2 (v kg)		(Kód N.2)
(v náležitom prípade) náprava 3 (v kg)		(Kód N.3)
(v náležitom prípade) náprava 4 (v kg)		(Kód N.4)
(v náležitom prípade) náprava 5 (v kg)		(Kód N.5)
Najväčšia technicky prípustná prípojná hmotnosť prípojného vozidla:	P	
brzdeného (v kg)		(Kód O.1)
nebrzdeného (v kg)		(Kód O.2)
Motor:	N	

Položka	P/N (1)	Poznámky (2)
Druh paliva alebo zdroj energie		(Kód P.3)
Typ podľa normy Euro	N	(Kód V.9)

(1) P = povinné nahlásenie dátového prvku, ak je k dispozícii v niektorej vnútroštátnej evidencii členského štátu, N = nepovinné nahlásenie dátového prvku.
(2) Kódy sú harmonizované podľa príloh I a II k smernici Rady 1999/37/ES z 29. apríla 1999 o registračných dokumentoch pre vozidlá (Ú. v. ES L 138, 1.6.1999, s. 57).

Časť III. Údaje o držiteľoch a vlastníkoch vozidiel

Položka	P/N (1)	Poznámky (2)
Údaje o držiteľoch vozidla		(Kód C.1) Údaje sa týkajú držiteľa konkrétneho osvedčenia o evidencii
Priezvisko alebo obchodné meno	P	(Kód C.1.1) Priezvisko alebo obchodné meno, tituly atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Meno	P	(Kód C.1.2) Meno(á) a iniciály sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Adresa	P	(Kód C.1.3) Ulica, číslo domu, PSČ, miesto bydliska, krajina bydliska atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a adresa sa uvedie vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Prostriedky elektronickej komunikácie	N	E-mailová adresa pre elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky v súlade s článkom 5a ods. 1
Pohlavie	N	Muž/žena
Dátum narodenia	P	
Právny subjekt	P	Fyzická alebo právnická osoba

Položka	P/N (1)	Poznámky (2)
Miesto narodenia	N	
Identifikačné číslo	P	Identifikačné číslo, ktoré jednoznačne identifikuje osobu alebo spoločnosť
Údaje o vlastníkoch vozidla		(Kód C.2) Údaje sa týkajú vlastníka vozidla
Priezvisko alebo obchodné meno	P	(Kód C.2.1) Priezvisko alebo obchodné meno, tituly atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Meno	P	(Kód C.2.2) Meno(á) a iniciály sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Adresa	P	(Kód C.2.3)
Prostriedky elektronickej komunikácie	N	E-mailová adresa pre elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky v súlade s článkom 5a ods. 1
Pohlavie	N	Muž/žena
Dátum narodenia	P	
Právny subjekt	P	Fyzická alebo právnická osoba
Miesto narodenia	N	
Identifikačné číslo	P	Identifikačné číslo, ktoré jednoznačne identifikuje osobu alebo spoločnosť

(1) P = povinné nahlásenie dátového prvku, ak je k dispozícii v niektorej vnútroštátnej evidencii členského štátu, N = nepovinné nahlásenie dátového prvku.

(2) Kódy sú harmonizované podľa príloh I a II k smernici Rady 1999/37/ES z 29. apríla 1999 o registračných dokumentoch pre vozidlá (Ú. v. ES L 138, 1.6.1999, s. 57).

Časť IV. Údaje o koncových používateľoch vozidiel

Položka	P/N [1]	Poznámky
Údaje o koncových používateľoch vozidla		Údaje sa týkajú koncového používateľa vozidla
Priezvisko alebo obchodné meno	P	Priezvisko alebo obchodné meno, tituly atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Meno	P	Meno(á) a iniciály sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Adresa	P	Ulica, číslo domu, PSČ, miesto bydliska, krajina bydliska atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a adresa sa uvedie vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Prostriedky elektronickej komunikácie	N	E-mailová adresa pre elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky v súlade s článkom 5a ods. 1
Pohlavie	N	Muž/žena
Dátum narodenia	P	
Právny subjekt	P	Fyzická alebo právnická osoba
Miesto narodenia	N	
Identifikačné číslo	P	Identifikačné číslo, ktoré jednoznačne identifikuje osobu alebo spoločnosť

[1] P = povinné nahlásenie dátového prvku, ak je k dispozícii v niektorej vnútroštátnej evidencii členského štátu, N = nepovinné nahlásenie dátového prvku.

Časť V. Údaje v čase spáchania deliktu súvisiaceho s bezpečnosťou cestnej premávky týkajúce sa predchádzajúceho držiteľa a vlastníka vozidla, ktoré je predmetom počiatočného vyhľadávania v oddiele 1 tejto prílohy v súlade s článkom 4a ods. 2

Položka	P/N [1]	Poznámky [2]
Údaje o predchádzajúcich držiteľoch vozidla		(Kód C.1) Údaje sa týkajú držiteľa konkrétneho osvedčenia o evidencii
Priezvisko alebo obchodné meno	P	(Kód C.1.1) Priezvisko alebo obchodné meno, tituly atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Meno	P	(Kód C.1.2) Meno(á) a iniciály sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Adresa	P	(Kód C.1.3) Ulica, číslo domu, PSČ, miesto bydliska, krajina bydliska atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a adresa sa uvedie vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Prostriedky elektronickej komunikácie	N	E-mailová adresa pre elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky v súlade s článkom 5a ods. 1
Pohlavie	N	Muž/žena
Dátum narodenia	P	
Právny subjekt	P	Fyzická alebo právnická osoba
Miesto narodenia	N	
Identifikačné číslo	P	Identifikačné číslo, ktoré jednoznačne identifikuje osobu alebo spoločnosť
Údaje o predchádzajúcich vlastníkoch vozidla		(Kód C.2) Údaje sa týkajú predchádzajúceho vlastníka vozidla

Položka	P/N (1)	Poznámky (2)
Priezvisko alebo obchodné meno	P	(Kód C.2.1) Priezvisko alebo obchodné meno, tituly atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Meno	P	(Kód C.2.2) Meno(á) a iniciály sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Adresa	P	(Kód C.2.3)
Prostriedky elektronickej komunikácie	N	E-mailová adresa pre elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky v súlade s článkom 5a ods. 1
Pohlavie	N	Muž/žena
Dátum narodenia	P	
Právny subjekt	P	Fyzická alebo právnická osoba
Miesto narodenia	N	
Identifikačné číslo	P	Identifikačné číslo, ktoré jednoznačne identifikuje osobu alebo spoločnosť

(1) P = povinné nahlásenie dátového prvku, ak je k dispozícii v niektorej vnútroštátnej evidencii členského štátu, N = nepovinné nahlásenie dátového prvku.

(2) Kódy sú harmonizované podľa príloh I a II k smernici Rady 1999/37/ES z 29. apríla 1999 o registračných dokumentoch pre vozidlá (Ú. v. ES L 138, 1.6.1999, s. 57).

Časť VI. Údaje v čase spáchania deliktu týkajúce sa predchádzajúceho koncového používateľa vozidla, ktoré je predmetom počiatočného vyhľadávania v oddiele 1 tejto prílohy v súlade s článkom 4a ods. 2

Položka	P/N [1]	Poznámky
Údaje o predchádzajúcich koncových používateľoch vozidla		Údaje sa týkajú predchádzajúceho koncového používateľa vozidla
Priezvisko alebo obchodné meno	P	Priezvisko alebo obchodné meno, tituly atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Meno	P	Meno(á) a iniciály sa uvedú v oddelených kolónkach a vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Adresa	P	Ulica, číslo domu, PSČ, miesto bydliska, krajina bydliska atď. sa uvedú v oddelených kolónkach a adresa sa uvedie vo formáte, ktorý umožňuje tlač
Prostriedky elektronickej komunikácie	N	E-mailová adresa pre elektronické doručovacie služby pre registrované zásielky v súlade s článkom 5a ods. 1
Pohlavie	N	Muž/žena
Dátum narodenia	P	
Právny subjekt	P	Fyzická alebo právnická osoba
Miesto narodenia	N	
Identifikačné číslo	P	Identifikačné číslo, ktoré jednoznačne identifikuje osobu alebo spoločnosť

[1] P = povinné nahlásenie dátového prvku, ak je k dispozícii v niektorej vnútroštátnej evidencii členského štátu, N = nepovinné nahlásenie dátového prvku.